

Скоро подиръ това получили преобладание въ синедриона фарисеите. По своята нетърпимост тий прибѣгнали къмъ по-рѣшителни мѣрки противъ христианството. Жертва на тѣхната ненавистъ станалъ Св. Първомъженикъ Архидааконъ Стефанъ. Спорѣдъ това гонение, мнозина отъ вѣрующитѣ били дължни да оставатъ Иерусалимъ. Нѣ това гонение не било продължително. Единъ отъ най-силнитѣ гонители на вѣрата Савълъ станалъ най-ревностенъ нейнъ проповѣдникъ. Римскитѣ правители спирали и задържали лошата воля на другитѣ. Иудеитѣ не могли да обявяватъ смъртни приговори безъ съгласието на прокураторитѣ, а тѣзи още се отнасяли безразлично къмъ христианството.

На 42 год. Иродъ Агрипа станалъ царь Иудейский. Като желалъ да привлѣче къмъ себѣ си Иудеитѣ, той повдигналъ гонение противъ христианитѣ: умъртилъ св. ап. Иаковъ старший, а св. ап. Петра турилъ въ тъмница. Нѣ скоро той билъ наказанъ съ тѣжка болѣсть и умрѣлъ, извѣденъ отъ черви.

Подиръ смъртта на Ирода Агрипа, Иudeя, по напрещниятѣ си порядъкъ, била подчинена на римскитѣ прокуратори. Ереите, ако и да ненавиждали христианитѣ, не могли много да имъ врѣдятъ. Примѣръ на безсилната злоба еврейска видимъ въ историята на сѫдътъ надъ св. ап. Павла. Въ 62 год. нѣмало управителъ въ Иudeя: прокураторътъ Фестъ умрѣлъ, а неговъ приемникъ Албинъ не бѣрзалъ да дойде изъ Александрия. Съ преривътъ на римската власт се въспользовалъ първосвященикътъ Ананъ и повдигналъ гонение срѣщо църквата. Въ това врѣме приелъ мъжническа смъртъ ап. Иаковъ. Нѣ наконецъ мѣрата на Божието дѣлготърпѣние се напълнила, и престижниятъ народъ Иудейский билъ дълженъ да понесе наказанието. Въ 67 год. се захванала бѣдственна война на Иудеитѣ съ Римлянитѣ, и тий, като отдѣленъ народъ, паднали.

§ 24.

Падание на Иудеитѣ (67—135 г. под. Р. Хр.).

(Значение на паданието на Иудеитѣ въ историята на църквата).

Паданието на Иудеитѣ има важно значение въ Историята на църквата. 1) Тукъ се испълнили пророчествата на Моисея, Даниила и на другитѣ пророци и словата на Г-да И. Христа, който предсказалъ, че Иерусалимъ ще бѫде обиколенъ съ врагове, и на мястото на храмътъ неще остане камъкъ на камъкъ. 2) Тукъ